

nega svetlega zrnjaka deli cerkev v pet ladij. Na koncu srednje ladije sred cerkve je čudno lep glavni altar, pod katerim je rakev, kjer počiva truplo sv. Pavla razven glave. Tukaj pomolimo s sv. apostolom: Nič nas ne boče več ločilo od ljubezni našega Gospoda Jezusa Kristusa. Pred altarjem med prvima stebroma stoji na desni strani iz kamna izsekana velikanska podoba sv. Petra, a na levi podoba sv. Pavla. Sv. Pavel drži v roki knjigo. Bil sem radoveden, kaj je v knjigo zapisal. Stopim tedaj za podobo ter jej radovedno gledam črez ramo v knjigo. Napis je: List do Rimljanov, — in potem so še štiri besede zapisane, začetek namreč ovega lista: Pavel, hlapec Jezusa Kristusa. To je res prelep naslov, in kako ponosen je sv. Pavel, da je hlapec Gospodov. To ni prazen naslov; sv. Pavel vé, da mu bo ta naslov prinesel preveselo vest: Pridi zvesti hlapec! Nekateri pa za praznimi naslovi lovijo, in se kujajo ter hudo držijo, če jih ne dobijo. Precej se vrnem na grob in molim, naj me ljubi Bog sprejme, če prav za zadnjega svojega — hlapca.

Tla in vse stene so krite z marmornatimi ploščami, ki se tako svetijo, da se vidiš v njih, kakor bi v zrcalo gledal. Toda veliko in vne-mar ne smeš okoli gledati, da ti noge ne spodsnejo na pregladkih tleh. Nad stebri so po vrsti podobe vseh sv. očetov. Za šestnajst papežev bi še bilo prostora; šestnajst okvirov še je namreč praznih. Skozi sto in več malanih oken sije luč v svete prostore. Cerква še je celo nova; rajni papež Pij so jo še le leta 1854 posvetili. Stara je namreč l. 1823 po nesreči pogorela.

Mesto, na katerem je bil sv. Pavel ob glavo djan, je od njegove bazilike na jug še pol ure daleč. Na tistem torišči stoji zdaj cerkev, ki se zove sv. Pavel pri treh studencih, ker je neki glava apostola, ko jo je rabelj odsekala, na zemlji trikrat odskočila, in ker je tam, kjer se je zemlje doteknila, začelo izvirati troje studencev, ki še zdaj točijo. Tudi mi smo iz teh studencev pili, daj Bog, da bi se dobrega duha sv. apostola bili napili! Steber, na katerega je sv. Pavel položil svojo glavo, smo po-božno poljubljali.

Ves toti kraj je bil že od nekdanj okužen in jako nezdrav. Mrzlica je vsakega vzela, kateri se je tukaj nastanil. Tudi menihov trapistov je smrt prvo leto 35 pobrala, ko so se ondi naselili, kakor nam je menih — Slovenec pripovedal. Toda menihi so bili vstrajni naselniki: mrzlica se je morala preseliti, a trapisti so ostali. Nezdrave prostore so zasadili z neko sorto dreves, ki se zove kruhov les, in so ž njim posušili kraj. Drevo ima namreč v sebi moč, da vleče mokroto na se. Isto drevo ima debelo mastno listje, iz katerega menihi pridelujejo

žganje, ki se je pokazalo zagotovo zdravilo zoper mrzlico tistega kraja.

Hudobni svet sicer pravi, da ima to mrtva roka, kar cerkva ali kar samostan glešta, t. j. da to nikomur ni na hasek. Vendar so tukaj in še marsikje menihi veinili, česar pred njimi nikdo ni mogel izvršiti. Zdaj je tam raj, kjer je bil pred zapuščen kraj. Kje so tedaj mrtvaki? (Dalje prih.)

Smešnica 29. Trговец sreča čevljarja ter ga vpraša: „Kaj pa je z vama, s teboj in tvojim sosedom? Človek vaju nič ne vidi več skupaj.“ „Mož je padel“, odvrne čevljar, „nizko je padel“. „Kako?“ čudi se trговец. „O“, toži čevljar, „to lahko. Dokler mu nisem bil delal čevljev, imel sem ga rad, nosil sem ga v srci, sedaj pa ga imam že v želođci.“ „Zakaj?“ vpraša naglo trговец. „Predrzni človek“, jezi se čevljar, „mi še beliča ni plačal“. — „A“, zateguje trговец ter si drgne palec ob kazalec, „v temple neha pač vsako prijateljstvo“.

Razne stvari.

(Vojaške vaje.) Od dne 9. do 12. sept. bodo velike vojaške vaje od Maribora skozi Slov. Bistrico do Celja in dalje. Svetli cesar bode stanoval v Slov. Bistrici in cesarjevič Rudolf v Konjicah.

(Na znanje.) Iz okrožnice, katero razpošlje te dni stolni kapitel v Mariboru oč. duhovščini, povzamemo dnes to, da bodo Njih ekscelencija mil. knezoškof svojo zlato mešo obhajali dne 2. avgusta. Čestitanje bode tisti den in skupno cele duhovščine naše škofije.

(Hvaležen spomin.) V polni seji okrajnega zastopa v Šmarji, dne 27. junija 1888. se je enoglasno sklenilo, da se v hvaležni spomin 40letnega vladanja našega milostljivega cesarja napravi sadjerejski vrt za uni okraj. V ta namen se je 1800 fl. iz okrajne blagajnice dovolilo. Vrt dobi ime svetlega cesarja.

(Občni zbor) združnice ormoškega okraja družbe sv. Cirila in Metoda, bode v četrtek dne 26. julija 1888 ob 3. uri popoldne v čitalnični dvorani v Ormoži. Dnevni red: 1. Letno poročilo dosedajnega načelnštva in čitanje naznanil družbenega vodstva. 2. Nasveti. 3. Volitev načelnštva (prvomestnika, zapisnikarja in blagajnika ter za vsacega od teh, ako je potreba, po enega namestnika.) 4. Volitev zastopnika za veliko skupščino, ki bode dne 29. julija 1888 v Ptuj. 5. Sprejem novih udov in vplačevanje društvenine. Za mnogoštevilno vdeležitev se najuljudneje prosi.

(Velikanska slavnost.) Prostovoljna požarna bramba v Gornjemgradu priredi dne 5. avgusta 1888 v spomin 40letnega vladanja Nj. Veličanstva presvitlega cesarja Franca

Jožefa I. velikansko slavnost združeno z blagoslovljenjem društvene zastave, brizgalnice in poslopja. Spored: 1. Dne 4. avgusta t. l. večer razsvitljava trga, večernica. 2. Dne 5. avgusta t. l. ob 4. uri zjutraj budnica. 3. Od 8. do 9. ure dopoldne sprejem gostov in društev. 4. Od 1/2 11. do 12. ure cerkevna slavnost in blagoslovljenje zastave, brizgalnice in poslopja 5. Od 12. do 1. ure obed. 6. Od 1. do 2. ure vaja prostovoljne požarne brambe. 7. Od 2. ure naprej občna tombola z jako velikimi dobitki, kateri so pri g. glavarju na ogled. 8. Po tomboli prosta zabava na kegljišči. 9. Ob 8. uri zvečer ples. — Odbor prosi slav. društva in goste, naj mu naznanijo svoj pribod do konca julija.

(Vabilo!) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Slovenjgradec in okolico napravi dne 29. julija 1888 popoldne ob štirih shod v prostorih g. Janeza Vívoda po domače Friškovec pri sv. Florjanu v Doliču. — Vspored: Govori in petje; vstop novih udov. Vsi rodoljubi so prav iskreno povabljeni. Odbor.

(Dijaška veselica.) Abiturijentje Mariborske višje gimnazije priredé dne 22. julija veselico v Zalei v prostorijah g. Hausenbichlerja. Čisti dobiček pride v korist družbe sv. Cirila in Metoda.

(Zborovanje.) Podružnica društva sv. Cirila in Metoda v Mariboru ima v četrtek 19. t. m. ob 7. uri zvečer v čitalnični dvorani svoje zborovanje, h kateremu se vsi udje in odborniki uljudno vabijo.

(Javna zahvala.) Gospoda Matjaž Podgorelec, načelnik krajnemu šolskemu svétu na Holmu pri Ormoži, ter Martin Ivanuša, krajni šolski ogleda, kupila in podarila sta našej šoli precejšnje število prav lepih učnih pripomočkov, za koji blagodušni dar se vrlima podpirateljema šole na tem mestu najprisrčneje zahvaljuje Anton Kosi, voditelj šole.

(Zveza slov. posojilnic.) Letošnji občni zbor društva „zveza slov. posojilnic“ vrši se v nedeljo, dne 29. julija v Narodnem domu na Ptuji. Na dnevnem redu je 1. poročilo predsednika o delovanji društva v l. 1887., 2. poročilo tajnika, 3. sprememba pravil in razni nasveti.

(Častno tržanstvo.) Gosp. E. Appel, zdravnik v Marenbergu, prejel je častno tržanstvo istega trga.

(Pogreb.) V ponedeljek so pokopali v Ljubljani č. g. J. Jeriča, župnika v pokoji in ustanovnika „Slovenca“.

(Smrtna kosa.) V Rogaci so 13. t. m. izročili truplo A. Mikuša hladni zemlji, v 90. letu njegove dobe. Bil je vrl narodnjak in priden bralec, odkar so jele slovenske „Novice“ izhajati. Bil je odlikovan od c. kr. kmetijske družbe kot umen kmetovalec, živinorejec, posebno pa sadjerejec. Bodi mu zemljica lahka!

(Nov zvon.) Stolna cerkev v Mariboru je dobila nov mali zvon. Kupili so ga milostlj. stolni proš in bilo ga je še treba, da postane akord zvonov popolen.

(Premeščenje.) G. dr. A. Pučko, c. kr. bilježnik v Žužemberku, preseli se v Krško in g. A. Svetina, doslej c. kr. bilježnik v Kapli, pride na Vransko.

(Nova knjiga.) „Vrtnarstvo s posebnim ozirom na obdelovanje in oskrbovanje šolskih vrtov“ — pravi se lični knjigi, katero je spisal g. Gustav Pirc, tajnik c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani. Knjiga šteje 147 strani in ima 180 podob, velja pa s pošto vred 1 gld. 10 kr.

(Nagla smrt.) V sredo, dne 11. julija je prinesel J. Podstensek kakor navadno nekaj svojih jerbasov so na sejem v Celje. K malu pa mu je postalo slabo, mož si leže poleg jerbasov in izdihne svojo dušo, ne da kdo to zapazi.

(Tobak.) Kakor se sliši, bode s prihodnjem mesecem tudi tobaku višja cena. Gledé smodek se še kujajo mestni kadilci, ali se bodo tudi gledé tobaka? Škode bi zato ne imeli nobene.

(Slov. paralelke.) V Dunajskih novinah beremo, da se začné s početkom prihodnjega leta slov. paralelke na gimnazijah v Mariboru in Celji. Novico pač slišimo, a nam manjka — vere.

(Duh. spremembe.) Č. g. Jarnej Pernat, kaplan pri Mali nedelji, pride za kaplana k sv. Rupertu nad Laškim.

Listič uredništva. G. D. in R. pri M. n.: Ni za list, bilo bi bolj na škodo, kakor pa na korist.

Listič upravnštva. G. J. Ermenc v Ljubnem: Za tekoče leto!

Loterijne številke:

V Lincu 14. julija 1888: 68, 31, 15, 17, 21
V Trstu " " 57, 64, 52, 42, 43

Učenec iz dobre hiše se takoj sprejme v prodajalnici z raznim blagom **Josipa Schager** pri sv. Jurji v Slov. gor. 1—3

V krasni Savinjski dolini

se da v najem ali tudi proda lepa hiša, mali hlev lepi vrt s sadnim drevjem in brajdo. vse zidano in v dobrem stanu, 2 1/2 ure od Celja, samo 5 minut od farne cerkve in od velike ceste tako tudi od poštne in telegrafične postaje. Prav lično je za kakega duhovnika v pokoji ali vojaškega častnika (oficirja), vse v lepem redu, zdravi kraj, lepi prosti vrt od vseh strani, tako tudi drugo poslopje; je tudi za vsako drugo barantijo ali krémo pripravljeno. Več pové uredništvo „Slov. Gosp.“ 2-3